

O NEHODNEJ ÚČASTI NA EUCHARISTIÍ

„Nech teda skúma človek sám seba, a tak nech je z chleba a pije z kalicha. Lebo kto je a pije nehodne, je a pije si odsúdenie, nemysliac na Telo Pána. Preto je medzi vami veľa slabých a chorých a viacerí umierajú“¹.

sv. Ján Zlatoústý²

Apoštol v svojej reči ukazuje na to, že hlavné blaho spočíva v tom, aby človek k prijímaniu, ako aj iným tajinám, pristupoval s čistým svedomím. Hovorí: *„nech skúma človek sám seba“*. Nech to nie je tak, ako to bežne robíme, že viac nás zaujíma obdobie, kedy prijímať, než naše duševné rozpoloženie. My sa nesnažíme o to, aby sme pristúpili pripravení, očistení od všetkého zlého, zbožne, ale aby sme pristúpili na sviatok, či vtedy, keď pristupujú iní. Pavol pre pristúpenie k prijímaniu a iným tajinám pozná iba jeden čas, keď je čisté svedomie. Nemali by sme sa dotýkať tej hostiny s nesprávnymi túžbami. Pod nesprávnymi túžbami chápem telesné, ale aj chamtivosť, hnev, zlopamätlivosť a vôbec, všetky nesprávne náklonnosti. Pristupujúci sa od toho všetkého musí očistiť a až potom sa tej čistej obety dotýkať. Nie ledabolo, lenivo, ako keby z donútenia pristúpiť kvôli tomu, že je sviatok. Naopak, keď je skrušenie a pripravenosť, netreba to odkladať len preto, že nie je sviatok. Sviatkom je konanie dobrých skutkov, zbožnosť duše a prísnosť života. Ak toto máš, vždy môžeš sviatkovat' a vždy pristúpiť. Preto apoštol hovorí: *„nech každý seba skúma, a tak nech...“*. Káže skúmať nie jeden druhého, ale seba samého, organizovať si svoj vlastný súd bez publicity a usvedčenie bez svedkov.

sv. Ján Zlatoústý³

„Lebo, kto je a pije nehodne, je a pije si odsúdenie“. Čo hovorí? Prameň toľkých dobier, hostina dávajúca život, sa mení na odsúdenie? Nie v svojej podstate, ale z vôle prijímajúceho, hovorí Pavol. Lebo ako Kristov príchod, ktorý nám priniesol veľké a nevysloviteľné dobro, privodil odsúdenie tých, ktorý Ho neprijali, tak aj táto tajina privádza trest na toho, kto nehodne prijíma. Prečo *je a pije si odsúdenie*? Lebo *Nemyslí na Telo Pána*, t.j. neuvažuje, nepredstavuje si patrične veľkosť, dôležitosť predložených Darov. *Preto je medzi vami veľa slabých a chorých a viacerí umierajú*.

SLOVO O SVÄTOM PRIJÍMANÍ

„Vezmite, jedzte, toto je moje Telo, a toto je Moja Krv“⁴, volá Pán, ale aj upozorňuje: *„Veru, hovorím vám, ak nebudete jesť telo Syna človeka a piť Jeho krv, nebudete mať v sebe život“⁵*. Odmietnuť prijímanie nemôže nikto, kto chce byť spasený. Ale, ako k nemu pristupujeme? Z oltára počujeme: «Sväté Svätým», a my sme celí ponorení v hriechoch. Prečo sa nebáť, keď aj svätí seba považovali za nehodných prijať sväté Dary?

Svätý Vasil' Veľký prosí:

„Viem, Pane, že nehodne prijímam Tvoje prečisté Telo, a Tvoju najdrahocenejšiu Krv... lebo som sa celý hriechu podvolil, pôžitkom slúžil som... Prijmi teda aj mňa, Ludomilný Pane, ako si prijal smilnicu, lotra, mýtnika, ako márnotrátneho smilníka“.

---

¹ 1Kor 11, 28-30.

² [Толкования Священного Писания. Толкования на 1 Кор. 11:28 \(optina.ru\)](http://optina.ru)

³ [Толкования Священного Писания. Толкования на 1 Кор. 11:29 \(optina.ru\)](http://optina.ru)

⁴ Mk 14, 22-24.

⁵ Jn 6, 53.

Aj svätý Ján Zlatoústý prosí, aby sa znížil k jeho nemohúcnosti:

„Pane, Bože môj, viem, že nie som hoden aby si vošiel pod krov chrámu mojej duše. Lebo je celý pustý a rozpadnutý... no ako si súhlasil uložiť sa v jaskyni a zvieracích jasliach, tak súhlas vojsť do jasli mojej nerozumnej duše a môjho poškrvneného tela“.

Podobne aj svätý Simeon Nový Teológ prosí:

„Kriste môj, prijmi prosby mojich špinavých pier, z odporného srdca, nečistého jazyka, poškrvnenej duše... Umy ma mojimi slzami, očisť ma nimi, Slovo. Odpusť mi moje hriechy, a daruj mi prepáčenie. Ty vieš koľko je vo mne zla a poznáš aj moje rany, vidíš moje jazvy... Preto sa pred Tebou skláňam a vrúcne volám: ako si prijal márnokratného smilníka a k Tebe priducu smilnicu, tak prijmi, aj mňa smilného a skazeného, Súcitný“.

Ak veľkí svätí plní Svätého Ducha seba videli ako hriechmi poznačenými a vôbec nehodnými prijať sväté Dary, ako sa ich odvážime prijať My? Čo robiť? Hľa, milosrdný Pán, ktorý chce, aby všetci hynúci boli zachránení, odpovedá: «Čiňte pokánie!»

K pokániu vyzýval na Boží pokyn najväčší medzi narodenými z žien Ján Predchodca, pokánie Pán prikázal kázať svojim apoštolom, keď ich vyslal ohlasovať Evanjelium. Pokánie je prvým prikázáním Nového Zákona. Pokánie je najväčší Boží dar ľuďom, prostriedok pre očistenie a dvere k spáse. Pokánie je prejav neopísateľnej Božej lásky k padlému ľudstvu. Pokánie je všemocná sila, uzdravujúca všetky hriešne rany úprimne kajúcich sa.

Cez pokánie odišiel mýtnik z chrámu ospravedlnený. Pokánie márnokratného smilníka, ktorý všetko premrhal, mu navrátilo bývalú dôstojnosť. Cez pokánie lotor prvý vošiel do raja. Pokáním si apoštol Peter navrátil apoštolát, a svätá Mária Egyptská zmyla množstvo svojich smrteľných hriechov. Všetci, ktorí dosiahli svätosť, ju dosiahli cez pokánie. Prinesme aj my úprimné pokánie Pánovi, uvedomme si svoju nehodnosť pred Bohom a opláčme svoje hriechy pred Ním. Vyznávajme ich pred duchovným, nič neskrývajme a z ničoho sa nevyhovárjame.

A po prijímaní budeme obzvlášť triežvi, a bdelí, lebo „...náš protivník, diabol, obchádza ako revúci lev a hľadá, koho by zhlto“⁶.

---

⁶ 1Pet 5, 8.